

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 7C/264/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3715207690
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Jankovský
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2017:3715207690.12

Rozhodnutie

Okresný súd Považská Bystrica, sudca JUDr. Róbert Jankovský, v spore žalobcov: 1/ V. C. R., T. XX.XX.XXXX, H. G. XX/XX, C. H. a 2/ I. J. R., T. XX.XX.XXXX, H. G. XX/XX, C. H., zastúpenej osobitným zástupcom S. W., tajomníčkou Okresného súdu Považská Bystrica, obaja právne zastúpení JUDr. Annou Kubovičovou, advokátkou, AK so sídlom Tatranská 300/8, Považská Bystrica proti žalovanému J.H.T. KOVOS, s.r.o. so sídlom Kukučínova 209, Považská Bystrica, IČO: 36 321 672, právne zastúpený JUDr. Tiborom Bickom, advokátom, AK so sídlom Dukelská 972/7-3, Považská Bystrica, o zaplatenie 630,- eur istiny s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanému súd **n e p r i z n á v a** náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1.Na základe žaloby podanej žalobcami v 1. a 2. rade Okresný súd Považská Bystrica rozsudkom zo dňa 12.4.2016 č.k. 7C/264/2015-102 uložil žalovanému z titulu náhrady škody povinnosť žalobcom 1/, 2/ sumu 630,- eur s 5,05% úrokom z omeškania ročne od 10.6.2015 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a súčasne žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcom 1/,2/ trovy konania 497,66 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet ich právnej zástupkyne, advokátky JUDr. Anny Kubovičovej. Okresný súd Považská Bystrica svoj rozsudok odôvodnil tým, že z rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 2T/120/2014-231 zo dňa 04.12.2014 bolo zistené, že C. N., ako konateľ žalovaného, ktorý je na základe Kúpnej zmluvy zo dňa 25.07.2002 vlastníkom elektrického vedenia, prechádzajúceho ponad záhradu v k.ú. C. H. v záhradkárskej osade Y., na parcele č. XXXX/XXX, bol uznaný za vinného z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, že bez predchádzajúceho súhlasu a povolenia majiteľov tejto záhrady V. C. R. Z. I.. J. R., vykonal orezanie konárov z ovocných stromov, nachádzajúcich sa v predmetnej záhrade tak, že zabezpečil osobu pilčíka vystupujúcu pod menom U., s ktorou spoločne s pracovníkmi spoločnosti J.H.T. KOVOS, s.r.o. Považská Bystrica prišli k záhrade patriacej majiteľom - manželom R., kde na pokyn obžalovaného C. N. umiestnili dvojité rebrík ponad oplotenie záhrady a následne osoba vystupujúca pod menom U. orezala konáre z ovocných stromov, a to zo stromu druh slivka, z dvoch stromov druh hruška, z dvoch stromov druh jablň a z jedného stromu druh čerešňa, ktoré boli vysadené pod elektrickým vedením, pričom orezané konáre spadli na oplotenie záhrady, kde boli ponechané, pričom došlo k poškodeniu ovocných stromov a oplotenia záhrady, čím takto bola spôsobená majiteľom V. C. R. Z. I.. J. R., B. H. C. H., G. XX/XX, škoda v celkovej výške 630,- eur a bol odsúdený na peňažný trest 200,- eur. Žalobcovia 1/, 2/ boli s nárokom na náhradu škody odkázaní na občianske súdne konanie. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 04.12.2014. Uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 3To/5/2015-249 zo dňa 1.4.2015 bolo odvolanie žalobcov 1/, 2/ ako poškodených zamietnuté. Z listu Stredoslovenskej energetiky - Distribúcia, a.s. zo dňa 20.12.2010 vyplýva, že spoločnosť SSE oznámila žalobcom 1/, 2/, že vedenie vysokého napätia, ktoré prechádza ponad ich pozemok, nie je v ich vlastníctve. Výrub si zabezpečoval vlastník predmetného vedenia - spoločnosť J.H.T. KOVOS s.r.o., ktorý vybavoval aj

súhlas dotknutých vlastníkov. Škodová udalosť v prejednávanej veci nastala dňa 26.11.2010, kedy došlo k orezu konárov z ovocných stromov, a to zo stromu druh slivka, z dvoch stromov druh hruška, z dvoch stromov druh jablôň a z jedného stromu druh čerešňa, ktoré boli vysadené pod elektrickým vedením, pričom orezané konáre spadli na oplotenie záhrady, kde boli ponechané, pričom došlo k poškodeniu ovocných stromov a oplotenia záhrady, v záhrade parcela č. XXXX/XXX, ktorej vlastníkom sú žalobcovia 1/, 2/ v k. ú. C. H., v záhradkárskej osade Y.. Ako vyplýva zo Znaleckého posudku Ing. Štefana Hronského, PhD. č. 03/2013 vypracovaného v trestnom konaní vedenom na OR PZ Považská Bystrica pod ČVS: ORP-1059/PB-PB-2012, orez ovocných stromov bol realizovaný nešeterným až vandalským spôsobom s tým, že vôbec k nemu nemuselo dôjsť, nakoľko sa jednalo o stromy, ktoré dosahujú výšku najviac 6 metrov a ich koruna nemohla v žiadnom prípade zasahovať do elektrického vedenia, ktorého vlastníkom je žalovaný. Pri určení výšky škody súd vychádzal z predmetného znaleckého posudku, ktorým bola výška škody ustálená a určená na sumu 630,- eur a zahŕňala všeobecnú hodnotu stromov 204,- eur, cenu za likvidáciu týchto stromov 184,- eur, nakoľko došlo k ich znehodnoteniu, stratu na úrode ovocia do budúcnosti za 6 rokov vo výške 222,- eur a tiež náklady na opravu poškodeného oplotenia - práca a materiál vo výške 20,- eur. Zo spáchania trestného činu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona bol rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 2T/120/2014-231 zo dňa 04.12.2014 uznaný za vinného konateľ žalovaného - C. N., pričom z dôvodu, že odsúdený zastával v čase škodovej udalosti funkciu konateľa a žalovaný, ktorý bol na základe Kúpnej zmluvy zo dňa 25.07.2002 vlastníkom elektrického vedenia, prechádzajúceho ponad záhradu v k. ú. C. H., v záhradkárskej osade Y., na parcele č. XXXX/XXX, za škodu podľa § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka zodpovedá žalovaný ako právnická osoba. Vzhľadom na námietku premlčania v konaní vznesenú žalovaným sa súd zaoberal otázkou vymáhateľnosti uplatneného nároku. Pri premlčaní práva na náhradu škody je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, a to subjektívna a objektívna. Vzájomný vzťah týchto lehôt je taký, že ak sa skončí plynutie jednej z nich, právo sa premičí, a to aj napriek tomu, že poškodenému plynie druhá premlčacia lehota. Vzhľadom na skutočnosť, že v konaní bola preukázaná úmyselnosť konania žalovaného, objektívna lehota je podľa § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka desaťročná a začína plynúť od okamihu škodovej udalosti. Subjektívna premlčacia lehota je dvojročná a pre začatie jej plynutia je významný subjektívny prvok, t.j. kedy sa poškodený dozvie nielen o škode, ale kedy sa dozvie aj to, kto za túto škodu zodpovedá. Ak nárok na náhradu škody tvorí neoddeliteľný celok, premlčacia lehota začína plynúť až vtedy, keď sa poškodený dozvie celú výšku škody. Škodová udalosť v prejednávanej veci nastala dňa 26.11.2010. Podľa názoru prvostupňového súdu podmienka začatia plynutia subjektívnej lehoty, kedy sa poškodený dozvedel o škode, bola splnená ohliadkou záhrady dňa 04.12.2010 a podmienka, kedy sa poškodený dozvedel, kto za túto škodu zodpovedá, bola splnená až právoplatnosťou rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 2T/120/2014-231 zo dňa 04.12.2014, t.j. dňa 04.12.2014, ktorým bol konateľ žalovaného uznaný za vinného zo spáchania trestného činu, ktorým bola spôsobená predmetná škoda. Svoj názor prvostupňový súd odôvodnil aj skutočnosťou, že žalobcovia 1/, 2/ podali trestné oznámenie proti neznámemu páchatelovi a až na základe vyšetrovania orgánmi činnými v trestnom konaní, t.j. právoplatnosťou predmetného rozsudku, žalobcovia 1/, 2/ získali vedomosť o páchatelovi, t.j. o tom, kto za škodu zodpovedá. Prvostupňový súd poukázal na skutočnosť, že síce nemusí ísť o nespochybniteľnú istotu o zodpovedajúcom subjekte, avšak v danom prípade žalobcovia 1/, 2/ v čase zistenia škody nemali žiadnu vedomosť o osobe zodpovednej za škodu, mali vedomosť len o skutočnosti, že vlastníkom elektrického vedenia nad ich pozemkom je žalovaný. List od SSE zo dňa 20.12.2010, na ktorý poukazuje žalovaný, prvostupňový súd nepovažoval za relevantný na získanie informácie o zodpovednom subjekte, nakoľko sa zakladá len na konštatovaní tejto skutočnosti predmetnou spoločnosťou, nie na skutočnom zistení skutkových okolností. S poukazom na uvedené a na § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka premlčacia lehota začala plynúť dňa 05.12.2014 a uplynula dňa 05.12.2016. Žalobu podali žalobcovia 1/, 2/ dňa 23.7.2015, t.j. počas plynutia premlčacej lehoty a z uvedeného dôvodu je námietka premlčania vznesená žalovaným nedôvodná. Z tohto dôvodu okresný súd žalobe žalobcov 1/, 2/ po preukázaní zodpovedného subjektu a výšky škody vyhovel v celom rozsahu. Súd tiež rozhodol o žalobcami uplatnenom príslušenstve pohľadávky a uplatnený úrok z omeškania posúdil podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. Žalobcovia 1/, 2/ uplatňujú úrok z omeškania od 10.06.2015, t.j. od dátumu nasledujúceho po dni právoplatnosti uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č. k. 3To/5/2015-249 zo dňa 1.4.2015. Rozhodným dňom pre určenie výšky úroku z omeškania je 10.06.2015, kedy bola diskontná sadzba ECB určená vo výške 0,05%, ktorá sa zvyšuje o 5 percentuálnych bodov. Vzhľadom na skutočnosť, že uplatnený úrok z omeškania je dôvodný, súd priznal žalobcom úrok z omeškania vyčíslený vo výške 5,05% ročne zo sumy 630,- eur od 10.06.2015 do zaplatenia. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods.1 O.s.p. a žalobcom 1/, 2/, ktorí

mali vo veci úspech, priznal náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie a bránenie práva proti žalovanému, ktorý vo veci úspech nemal. Náhrada trov predstavuje trovy právneho zastúpenia JUDr. Annou Kubovičovou, advokátkou, spolu: odmena vo výške 338,64 Eur + režijný paušál vo výške 76,08 Eur + 20% DPH vo výške 82,94 Eur = 497,66 Eur.

2. Na základe odvolania podaného proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 12.4.2016 č.k. 7C/264/2015-102 sa vecou zaoberal Krajský súd v Trenčíne, ktorý rozsudkom zo dňa 8.6.2017 č.k. 4Co/261/2016-137 rozsudok súdu 1. inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s odôvodnením, že súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na právnom závere, že škodová udalosť v danej veci nastala dňa 26.11.2010, podmienka začatia plynutia subjektívnej lehoty, kedy sa poškodený dozvedel o škode, bola splnená ohliadkou záhrady dňa 04.12.2010 a podmienka, kedy sa poškodený dozvedel, kto za túto škodu zodpovedá, bola splnená až právoplatnosťou rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 2T/120/2014-231 zo dňa 04.12.2014, t.j. dňom 04.12.2014, ktorým bol konateľ žalovaného uznaný za vinného zo spáchania trestného činu, ktorým bola spôsobená predmetná škoda. List od SSE zo dňa 20.12.2010, na ktorý poukazoval žalovaný, prvostupňový súd nepovažoval za relevantný na získanie informácie o zodpovednom subjekte, nakoľko sa zakladá len na konštatovaní tejto skutočnosti predmetnou spoločnosťou, nie na skutočnom zistení skutkových okolností. S poukazom na uvedené a na § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka podľa názoru prvostupňového súdu premlčacia lehota začala plynúť dňa 05.12.2014 a uplynula dňa 05.12.2016. Žalobu žalobcovia 1/, 2/ podali dňa 23.7.2015, t.j. počas plynutia premlčacej lehoty a z uvedeného dôvodu bola námietka premlčania vznesená žalovaným nedôvodná. Odvolací súd považoval tento právny záver súdu prvej inštancie o nepremlčaní nároku žalobcov na náhradu škody za predčasný. Vychádzajúc z ustanovenia § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa právo na náhradu škody premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá, odvolací súd konštatoval, že poškodený sa dozvie o tom, kto za škodu zodpovedá v okamihu preukázateľného získania informácie o skutkových okolnostiach, na základe ktorých si môže urobiť dostatočný úsudok o tom, konkrétne ktorá fyzická alebo právnická osoba za škodu zodpovedá, pričom v uvedenom okamihu nemusí byť daná z rozhodnutia súdu vyplývajúca nespochybniteľná istota poškodeného o zodpovednom subjekte a jeho zodpovednosti (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/82/2010 publikovaný ako rozhodnutie č. 16/2014).

3. Vychádzajúc z uvedeného podľa názoru odvolacieho súdu záver súdu prvého stupňa, že žalobcovia ako poškodení sa až právoplatnosťou rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 2T/120/2014-231 zo dňa 4.12.2014, t.j. dňom 4.12.2014 dozvedeli, že za škodu zodpovedá C. N. ako konateľ žalovaného, ktorý bol uznaný za vinného z prečinu poškodzovania cudzej veci, nemôže platiť automaticky, pretože znalosť žalobcov o osobe škodcu sa viaže k okamihu, kedy zistili informáciu, na ktorej základe si sami mohli urobiť úsudok, ktorá konkrétne osoba za škodu zodpovedá. Odvolací súd konštatoval, že tento okamih súd prvej inštancie dostatočne nezisťoval. Súd prvej inštancie síce posúdil, že list od SSE zo dňa 20.12.2010 nepovažuje za relevantný na získanie informácie o zodpovednom subjekte, avšak sa podľa konštatovania odvolacieho súdu nezaoberal ďalšími listinnými dôkazmi, na ktoré žalovaný poukazoval vo svojom odvolaní a ktoré tvoria súčasť spisu Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 2T/120/2014. Ide o listinné dôkazy, ktoré sa nachádzajú v uvedenom trestnom spise - list zo dňa 31.12.2010, ktorým žalobca 1/ vyzval konateľa žalovaného na rokovanie o náhrade škody, kópie listovej korešpondencie medzi stranami sporu, ktoré sa nachádzajú na čl. 18 až 20 trestného spisu, podnet žalobcu 1/ zo dňa 4.11.2011 adresovaný Okresnej prokuratúre Považská Bystrica, podnet žalobcu 1/ zo dňa 21.3.2011 adresovaný Krajskému inšpektorátu ŠEI Trenčín, zápisnicu o trestnom oznámení ČVS: ORP-17/PB-2012 zo dňa 10.1.2012 a zápisnicu o výsluchu podozrivého C. N. zo dňa 2.2.2012. Odvolací súd ďalej poukázal na to, že súd prvej inštancie síce, ako to vyplýva zo zápisníc o pojednávaní, uvedený trestný spis Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 2T/120/2014 oboznámil, avšak v odôvodnení napadnutého rozsudku tieto jednotlivé listinné dôkazy nehodnotil. Bez týchto náležitých skutkových zistení ohľadne vedomostí žalobcov o zodpovednom subjekte, z ktorých by bolo možné vychádzať a riadne aplikovať ustanovenie § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, je rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa názoru odvolacieho súdu predčasné.

4. K odvolacej námietke žalovaného o spočívaní premlčacej doby odvolací súd uviedol, že táto nie je v danej veci opodstatnená. K spočívaniu premlčacej doby podľa § 112 Občianskeho zákonníka v danom prípade nedošlo, nakoľko trestné konanie bolo vedené proti osobe, ktorá nie je totožná so žalovaným. Preto je nadbytočné zaoberať sa otázkou, či v trestnom konaní vedenom proti C. N., ako fyzickej osobe

uplatnili žalobcovia svoj nárok na náhradu škody, nakoľko zodpovedanie tejto otázky by na výsledok daného civilného konania nemalo žiadny vplyv.

5.V ďalšom konaní odvolací súd prvostupňovému súdu prikázal vykonať dokazovanie na zistenie skutkových okolností ohľadne vedomosti žalobcov o zodpovednom subjekte v zmysle naznačeného smeru a po vyhodnotení dôkazov opätovne posúdiť, či je nárok žalobcov na náhradu škody voči žalovanému premlčaný alebo nie. V prípade, že súd prvého stupňa dospeje k záveru, že ani podľa doplneného dokazovania nie je nárok žalobcov premlčaný, bude potrebné zaoberať sa námietkami žalovaného ohľadne rozsahu škody.

6.Súd doplnil dokazovanie výsluchom žalobcu 1/ a žalovaného, právnych zástupcov strán sporu, oboznámením listinných dôkazov zo spisu Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 2T/120/2014 - listu SSE - Distribúcia adresovaný žalobcovi 1/ zo dňa 20.12.2010, listu adresovaného žalobcom 1/ konateľovi žalovaného C. N. zo dňa 31.12.2010, mailového podania C. N. - konateľa žalovaného adresovaného žalobcovi 1/ z čl. 18 trestného spisu, mailového podania žalobcu 1/ adresovaného C. N. - konateľovi žalovaného z čl. 19 trestného spisu, podnetu žalobcu 1/ zo dňa 21.3.2001 adresovaného Krajskému inšpektorátu ŠEI Trenčín, podnetu žalobcu 1/ zo dňa 4.11.2011, ktorý bol adresovaný Okresnej prokuratúre Považská Bystrica, zápisnice o trestnom oznámení spísanej na OO PZ Považská Bystrica so žalobcom 1/ dňa 10.1.2012, zápisnice o výsluchu podozrivého C. N., konateľa žalovaného spísanej na OO PZ Považská Bystrica dňa 2.12.2012 a zistil nasledovné:

7. Škodová udalosť v prejednávanej veci nastala dňa 26.11.2010, kedy došlo k orezu konárov z ovocných stromov, a to zo stromu druh slivka, z dvoch stromov druh hruška, z dvoch stromov druh jablň a z jedného stromu druh čerešňa, ktoré boli vysadené pod elektrickým vedením, pričom orezané konáre spadli na oplotenie záhrady, kde boli ponechané, pričom došlo k poškodeniu ovocných stromov a oplotenia záhrady, v záhrade parcela č. XXXX/XXX, ktorej vlastníkom sú žalobcovia 1/, 2/ v k. ú. C. H. v záhradkárskej osade Y.. Zo Znaleckého posudku Ing. Štefana Hronského, PhD. č. 03/2013 vypracovaného v trestnom konaní vedenom na OR PZ Považská Bystrica pod ČVS: ORP-1059/PB-PB-2012 vyplýva, že orez ovocných stromov bol realizovaný nešetrným až vandalským spôsobom s tým, že vôbec k nemu nemuselo dôjsť, nakoľko sa jednalo o stromy, ktoré dosahujú výšku najviac 6 metrov a ich koruna nemohla v žiadnom prípade zasahovať do elektrického vedenia, ktorého vlastníkom je žalovaný. Pri vyčíslení výšky škody žalobcovia vychádzali z predmetného znaleckého posudku, ktorým bola výška škody ustálená a určená na sumu 630,- eur a zahŕňala všeobecnú hodnotu stromov 204,- eur, cenu za likvidáciu týchto stromov 184,- eur, nakoľko došlo k ich znehodnoteniu, stratu na úrode ovocia do budúca za 6 rokov vo výške 222,- eur a tiež náklady na opravu poškodeného oplotenia - práca a materiál vo výške 20,- eur.

8.V súvislosti z horeuvedeným konaním, t.j. nešetreným a neodborným zrezaním stromov žalobcov 1/,2/ bol konateľ žalovaného C. N. rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 4.12.2014 č.k. 2T/120/2014-231 uznaný za vinného z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., za čo bol odsúdený na peňažný trest vo výške 200,- eur s tým, že pre prípad, že by výkon tohto trestu mohol byť úmyselne zmarený, mu bol uložený náhradný trest vo výške 1 mesiac odňatia slobody. Zároveň uvedeným rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica bol poškodený V. C. R., t.j. žalobca v 1. rade s nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie. Na základe odvolania podaného žalobcami v 1. a 2. rade proti výroku rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 4.12.2014 č.k. 2T/120/2014-231 vo výroku o náhrade škody Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 27.5.2015 č.k. 3To/5/2015-249 odvolanie poškodených V. C. R. Z. I.. J. R. zamietol s odôvodnením, že uloženie povinnosti obžalovanému C. N. nahradiť vzniknutú škodu bráni zákonná prekážka vyplývajúca z ustanovenia § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Pri rozhodovaní súdu o náhrade škody v trestnom konaní (v tkz. adhéznom konaní) je potrebné vychádzať z ustanovenia § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom obžalovaný C. N. v inkriminovanom čase, t.j. v čase spôsobenia škody žalobcom zastával funkciu konateľa spoločnosti J.H.T. KOVOS, s.r.o. so sídlom Kukučínova 209, Považská Bystrica, ktorá na základe Kúpnej zmluvy zo dňa 25.7.2002 bola vlastníkom elektrického vedenia prechádzajúceho ponad záhradu vo vlastníctve poškodených V. C. R. Z. I.. J. R.. Odvolací súd v trestnom konaní preto dospel k záveru, že za spôsobenú škodu zodpovedá poškodeným práve spoločnosť J.H.T. KOVOS, s.r.o. Považská Bystrica ako právnická osoba a nie obžalovaný C. N., ktorý v rozhodnom období bol štatutárnym orgánom (konateľom) spoločnosti J.H.T. KOVOS, s.r.o. Považská Bystrica.

9.V priebehu konania žalovaný vzniesol voči uplatnenej pohľadávke žalobcov na náhradu škody námietku premlčania, ktorú prostredníctvom svojho právneho zástupcu odôvodnil na pojednávaní dňa 12.9.2017 tak, že žalobcovi 1/ bol doručený list zo strany SSE - Distribúcia, a.s. zo dňa 20.12.2010, v ktorom bolo žalobcovi 1/ oznámené, že výrub jeho ovocných stromov realizoval žalovaný, t.j. spoločnosť J.H.T. KOVOS, s.r.o. Považská Bystrica. Z uvedeného teda podľa tvrdenia žalovaného vyplýva, že žalobca 1/ mal vedomosť o tom, kto mu uvedenú škodu spôsobil, pričom táto skutočnosť vyplýva aj z ďalších listinných dôkazov, ktoré tvoria obsah spisu Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 2T/120/2014, najmä z obsahu listovej a mailovej korešpondencie, ktorou sa žalobca 1/ obracal na žalovaného a požadoval náhradu vzniknutej škody. Podľa tvrdenia žalovaného sa žalobcovia skutočnosť, kto im škodu spôsobil, dozvedeli najneskôr dňa 31.12.2010, ktorým dátumom je datovaný list žalobcu 1/, ktorým sa so žiadosťou o náhradu škody obrátil na konateľa žalovaného C. N.. Z uvedeného dôvodu mal žalovaný za to, že 2-ročná subjektívna premlčacia lehota, v rámci ktorej si žalobcovia mohli uplatniť nárok na náhradu škody, začala plynúť najneskôr dňom 31.12.2010 a márne uplynula dňa 1.1.2013, a teda že uplatnený nárok žalobcov na náhradu škody je premlčaný, keďže predmetnú žalobu na Okresnom súde Považská Bystrica podali aj po márnom uplynutí 2-ročnej subjektívnej premlčacej lehoty dňa 23.7.2015.

10.Oboznámením spisu Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 2T/120/2014 súd zistil, že žalobca 1/ sa na základe listu zo dňa 9.12.2010 domáhal vo vzťahu k Stredoslovenskej energetike - Distribúcia, a.s. Žilina náhrady škody za spílené stromy v záhradkárskej osade č. X v lokalite Považská Bystrica. V súvislosti s uvedenou požiadavkou SSE - Distribúcia, a.s. Žilina listom zo dňa 20.12.2010 žalobcovi 1/ oznámila, že vedenie vysokého napätia, ktoré prechádza ponad jeho pozemok, nie je vo vlastníctve SSE - Distribúcia, a.s., pričom výrub ovocných stromov si zabezpečoval vlastník predmetného vedenia - spoločnosť J.H.T. KOVOS, s.r.o., Kukučínova 209, Považská Bystrica, t.j. žalovaný, ktorý vybavoval aj súhlas dotknutých vlastníkov. Na základe uvedeného oznámenia zo strany SSE - Distribúcia, a.s. Žilina žalobca 1/ sa listom zo dňa 31.12.2010 obrátil na konateľa spoločnosti J.H.T. KOVOS, spol. s.r.o. Považská Bystrica C. N. s požiadavkou na uskutočnenie rokovaní s cieľom náhrady škody vzniknutej na jeho majetku v dôsledku konania spoločnosti J.H.T. KOVOS, s.r.o. Považská Bystrica, t.j. žalobcu. Následne medzi žalobcom 1/ a konateľom spoločnosti J.H.T. KOVOS, spol. s.r.o. Považská Bystrica C. N. prebehla vzájomná mailová komunikácia, ktorej obsahom bola snaha C. N. vysvetliť žalobcovi 1/ dôvod spílenia konárov na jeho ovocných stromoch a opätovne vznesená požiadavka žalobcu 1/ o náhradu škody. Listom zo dňa 21.3.2011 sa žalobca 1/ obrátil na Krajský inšpektorát ŠEI Trenčín, ktorým podnecoval začatie konania ohľadne prevádzkovania elektrického vedenia ponad jeho záhradku zo strany spoločnosti J.H.T. KOVOS, s.r.o. Považská Bystrica. V uvedenom podnete poukázal tiež na orezanie jeho ovocných stromov zo strany žalovaného, pričom konštatoval, že túto skutočnosť sa dozvedel z listu SSE - Distribúcia, a.s. Žilina zo dňa 20.12.2010 s tým, že následne listom zo dňa 31.12.2010 oslovil konateľa spoločnosti J.H.T. KOVOS, s.r.o. Považská Bystrica C. N. s požiadavkou o náhradu škody. Následne žalobca 1/ písomným podnetom zo dňa 4.11.2011 sa obrátil na Okresnú prokuratúru Považská Bystrica a žiadal preskúmanie zákonnosti postupu Krajského inšpektorátu ŠEI Trenčín pri vybavovaní jeho podnetu s tým, že Okresnej prokuratúre Považská Bystrica oznámil, že Krajský inšpektorát ŠEI Trenčín jednoznačne obhajuje prístup a konanie majiteľa spoločnosti J.H.T. KOVOS, s.r.o. Považská Bystrica, ktorým konaním mu bol spôsobený zásah do jeho vlastníckych práv, vrátane škody. Do zápisnice o trestnom oznámení spísanej so žalobcom 1/ na OO PZ Považská Bystrica pod ČVS: ORP-17/PB-PB-2012 žalobca 1/ uviedol, že najskôr predpokladal, že orezania jeho ovocných stromov v záhradkárskej osade v Považskej Bystrici sa dopustili pracovníci SSE - Distribúcia, a.s. Žilina, keďže orezanie stromov bolo realizované popod elektrické vedenie. Žalobca 1/ ďalej uviedol, že z listu, ktorý mu bol doručený zo strany SSE - Distribúcia, a.s. Žilina zistil, že uvedený orez ovocných stromov vykonala spoločnosť J.H.T. KOVOS, s.r.o. Považská Bystrica a že na základe tohto zistenia sa obrátil na konateľa uvedenej spoločnosti pána N. s požiadavkou na náhradu škody.

11.Podľa ustanovenia § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

12.Podľa ustanovenia § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka, škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.

13.Podľa ustanovenia § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

14.Podľa ustanovenia § 442 ods. 3 Občianskeho zákonníka, škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

15.Podľa ustanovenia § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

16.Podľa ustanovenia § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

17.Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalovaný v zmysle citovaného zákonného ustanovenia § 420 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka zodpovedá za škodu, ktorá vznikla na majetku žalobcov v 1. a 2. rade tým, že dňa 26.11.2010 v dopoludňajších hodinách konateľ spoločnosti J.H.T. KOVOS, s.r.o. so sídlom Považská Bystrica C. N. v záhradkárskej osade Y. na parc. č. XXXX/XXX bez predchádzajúceho súhlasu a povolenia oboch žalobcov vykonal orezanie konárov na ich ovocných stromoch tak, že zabezpečil osobu pilčíka vystupujúceho pod menom U., ktorý spoločne s ďalšími pracovníkmi žalovaného na priamy pokyn C. N. umiestnili dvojité rebrík ponad oplotenie záhrady a orezali konáre ovocných stromov, a to stromu druh slivka, dvoch stromov druh hruška, dvoch stromov druh jablň a jedného stromu druh čerešňa, ktoré boli vysadené pod elektrickým vedením, ktoré na základe Kúpnej zmluvy zo dňa 25.7.2002 nadobudol do svojho vlastníctva žalovaný. Orezané konáre spadli na oplotenie záhrady, kde boli ponechané, pričom došlo k poškodeniu ovocných stromov a oplatenia záhrady, v dôsledku čoho obom žalobcom vznikla škoda v celkovej výške 630,- eur.

18.Vzhľadom na žalovaným vznesenú námietku sa súd zaoberal otázkou premlčania žalobcami uplatneného nároku na náhradu škody, teda vymáhateľnosťou nimi uplatneného nároku. Pri premlčaní práva na náhradu škody je ustanovená § 106 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka kombinovaná premlčacia doba, a to subjektívna a objektívna. Vzájomný vzťah týchto lehôt je taký, že ak sa skončí plynutie jednej z nich, právo sa premlčí, a to napriek tomu, že poškodenému plynie druhá premlčacia lehota. Vzhľadom na skutočnosť, že v konaní bola preukázaná úmyselnosť konania konateľa žalovaného, objektívna premlčacia lehota je v danom prípade podľa § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka 10-ročná a začína plynúť od okamihu škodovej udalosti, t.j. odo dňa 26.11.2010. Subjektívna premlčacia lehota je 2-ročná a pre začatie jej plynutia je významný subjektívny prvok, t.j. kedy sa poškodený dozvie nielen o škode, ale kedy sa dozvie aj to, kto za túto škodu zodpovedá, t.j. kedy sa dozvie o osobe škodcu, pričom sa vychádza z preukázanej vedomosti poškodeného. Z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/82/2009, ktorý bol publikovaný ako rozhodnutie č. 16/2014, vyplýva, že poškodený sa dozvie o tom, kto za škodu zodpovedá v okamihu preukázateľného získania informácie o skutkových okolnostiach, na základe ktorých si môže urobiť dostatočný úsudok o tom, konkrétne ktorá fyzická alebo právnická osoba za škodu zodpovedá, pričom táto skutočnosť nemusí byť daná ako z rozhodnutia súdu vyplývajúca nespochybniteľná istota poškodeného o zodpovednom subjekte a o jeho zodpovednosti.

19.V prejednávanej veci mal súd za preukázané, že škodová udalosť nastala dňa 26.11.2010. Podmienka začatia plynutia subjektívnej premlčacej lehoty, kedy sa poškodený dozvedeli o škode, bola splnená ohliadkou záhrady, ktorú žalobca 1/ vykonal dňa 4.12.2010. Podmienka, kedy sa žalobcovia v 1. a 2. rade ako poškodení dozvedeli, kto za túto škodu zodpovedá, bola splnená najneskôr dňa 31.12.2010, pretože v uvedený deň žalobca 1/ spísal list adresovaný konateľovi žalovaného C. N., v ktorom vzniesol požiadavku na náhradu vzniknutej škody a v ktorom poukázal na to, že na základe oznámenia SSE - Distribúcia, a.s. Žilina získal informáciu, že realizátorom akcie spočívajúcej v oreze stromov na jeho záhrade, bola spoločnosť J.H.T. KOVOS, spol. s.r.o. Považská Bystrica, t.j. žalovaný. Uvedená skutočnosť, t.j. vedomosť žalobcov o tom, že koncom mesiaca december 2010 disponovali informáciou o tom, kto za škodu zodpovedá, vyplýva aj z ďalších listinných dôkazov, ktoré súd v konaní oboznámil, predovšetkým z listu SSE - Distribúcia, a.s. Žilina zo dňa 20.12.2010 a z písomných podnetov, ktoré žalobca 1/ adresoval Krajskému inšpektorátu ŠEI Trenčín a Okresnej prokuratúre Považská Bystrica.

20.S poukazom na uvedené a na ustanovenie § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka premlčacia lehota začala žalobcom na podanie predmetnej žaloby plynúť dňa 1.1.2011 a márne uplynula dňa 1.1.2012. Návrh na začatie konania žalobcovia podali až dňa 23.7.2015, teda po márnom uplynutí 2-ročnej subjektívnej premlčacej lehoty, z dôvodu čoho vzhľadom na žalovaným vznesenú námietku premlčania súd o uplatnenom nároku rozhodol tak, že žalobu zamietol.

21. Žalovaný bol v konaní proti žalobcom úspešný, preto mu v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP vzniklo právo na náhradu trov konania. Právna zástupkyňa žalobcov na pojednávaní dňa 12.9.2017 navrhla, aby v prípade zamietnutia žaloby súd o trovách konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 257 CSP a žalovanému náhradu trov konania nepriznal poukazujúc na celkovú súčasnú sociálnu a ekonomickú situáciu oboch žalobcov, ktorí sú prestárlymi osobami, ich jediným zdrojom príjmu je len starobný dôchodok, pričom žalovaná v 2. rade má značne zhoršený zdravotný stav, je ležiacou pacientkou po mozgovej príhode a vyžaduje celodennú starostlivosť, ktorú pre ňu zabezpečuje žalobca 1/ ako manžel.

22.Na návrh právnej zástupkyne žalobcov sa súd zaoberal možnosťou aplikácie ustanovenia § 257 CSP, ktoré ustanovenie predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255 CSP) a od zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods. 1 CSP). V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Znamená to teda, že súd nemusí zaviazat' neúspešnú stranu sporu na náhradu trov konania, resp. nemusí zaviazat' stranu, ktorá spôsobila vznik trov svojim zavinením, aby tieto trovy nahradila protistrane. Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 CSP teda vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok, a to existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti. V danom prípade bolo preukázané, že žalobcom úmyselným konaním štatutárneho zástupcu žalovaného vznikla škody, ktorej náhrady sa v tomto konaní proti žalovanému domáhali. Žaloba žalobcov zo strany súdu bola zamietnutá nie z dôvodu neexistencie právneho nároku, ale z dôvodu uplynutia zákonom danej premlčacej lehoty na uplatnenie tohto nároku. Je nepochybné, že obaja žalobcovia sú v pokročilom veku, ich jediným zdrojom príjmu je len starobný dôchodok, navyše žalobkyňa v 2. rade bola rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 23.4.2012 č.k. 4Ps/1/2012-28, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 4.5.2012, pozbavená spôsobilosti na právne úkony, trpí ťažkou formou vaskulárnej demencie, čo je nepriaznivý zdravotný stav vyvolaný cievnou mozgovou ischémiou a preto vyžaduje celodennú starostlivosť zo strany jej manžela, t.j. žalobcu v 1. rade. Z dôvodu týchto nepriaznivých sociálnych a ekonomických aspektov existujúcich na strane žalobcov ako aj vzhľadom na podiel žalovaného na vzniku a priebehu sporu, súd konštatoval, že v danom prípade na strane strán sporu sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, pre existenciu ktorých pri rozhodovaní o trovách konania súd aplikoval uvedené zákonné ustanovenie § 257 CSP a vyslovil, že žalovanému ako úspešnej strane konania náhradu trov nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne v 3 vyhotoveniach.

Podľa § 127 ods. 1, 2 C.s.p. v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Náležitosťou podania urobeného v prebiehajúcom konaní je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Podľa § 363 C.s.p. sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.